

Τράμπ, ή Μπάιντεν: Ποιος συμφέρει την Ελλάδα;

Ο Μπάιντεν μάς «δίνει» τσάι και συμπάθεια, όπως οι Γερμανοί, όμως απαιτεί παραχωρήσεις, Kazan Kazan με Άγκυρα και περαιτέρω υποχωρήσεις.

του Jonathan Constantine *

Στις 3 Νοέμβρη ψηφίζουν οι Αμερικανοί για πρόεδρο της έως σήμερα παγκόσμιας υπερδύναμης. Αν εκλεγεί η Αριστερά στις ΗΠΑ, είναι πολύ πιθανόν να ανατραπεί ο ηγετικός ρόλος της Αμερικής τόσο στην παγκόσμια οικονομία όσο και στον στρατιωτικό τομέα. Οι ΗΠΑ έχουν το σχετικό πλεονέκτημα να είναι γεωπολιτικά μακριά από εντάσεις, έτσι οι διεθνείς τους σχέσεις έχουν μικρή σχετικά επήρεια στο εκλογικό αποτέλεσμα.

Όμως για εμάς στην Ελλάδα η τυχόν αλλαγή του γεωπολιτικού ρόλου των ΗΠΑ μπορεί να έχει σοβαρότατα αποτελέσματα.

Η Ελλάδα βρίσκεται σχεδόν περικυκλωμένη από αρκετά κράτη με τα οποία διατηρεί από εχθρικές έως χλιαρές σχέσεις, διαθέτει ίσως από τα μεγαλύτερα και πιο αξιόμαχα στρατεύματα της περιοχής (θεωρούμε ότι η αριθμητική υπεροχή των τουρκικών στρατευμάτων δεν συνοδεύεται από ποιοτικά κριτήρια, άρα θα μπορούσαμε να κρίνουμε γενικά ότι η Ελλάς υπερτερεί στρατιωτικά της Τουρκίας).

Ο Στρατός της Ελλάδας έχει καθαρά αμυντικό ρόλο, ενώ οι ένοπλες δυνάμεις της Τουρκίας έχουν καθαρά επιθετικό ρόλο σε πολλαπλά μέτωπα, αντίθετα με την Ελλάδα, η οποία ουδέποτε έχει χρησιμοποιήσει τις Ένοπλες Δυνάμεις της για προληπτικές κρούσεις κατά επερχόμενων επιθέσεων εκ μέρους των εχθρών της.

Η Ελλάδα ως μέσα για την πολιτική και την εδαφική της επιβίωση αποκλειστικά θεωρεί τη συμμετοχή της σε διεθνείς οργανισμούς και πολυμερείς συνασπισμούς, ήτοι τον ΟΗΕ, το ΝΑΤΟ και την Ε.Ε. Βασίζεται, δηλαδή, αποκλειστικά στην προσμονή ότι οι σύμμαχοί της θα αποτρέψουν την Τουρκία από επίθεση σε βάρος της Ελλάδας. Για δε τον ΟΗΕ αυτό φαντάζει ως ανέκδοτο, το ΝΑΤΟ δεν έχει μηχανισμούς προστασίας κράτους έναντι άλλου κράτους-μέλους και η Ε.Ε. άγεται και φέρεται από την άκρως τουρκόφιλη Γερμανία.

Η Ελλάδα διαχρονικά επιθυμούσε να εξασφαλίσει τη δέσμευση από τις ΗΠΑ ότι θα αποτρέψουν μια επίθεση εκ μέρους της Τουρκίας. Αυτό -με επιεική χαρακτηρισμό- είναι άκρως μινιμαλιστικό, καθότι το δόγμα «δεν διεκδικούμε τίποτα» αυξάνει τις επεκτατικές

βλέψεις της γείτονος, η οποία φυσικά δεν περιορίζεται σε επέκταση σε βάρος της Ελλάδας, αλλά εποφθαλμιά και άλλους στρατηγικούς στόχους σε όλα τα σημεία του ορίζοντα.

Πολύ σημαντικό είναι το γεγονός ότι ήδη η Τουρκία έχει καταφέρει να αλώσει τις δύο παλαιστινιακές οργανώσεις, την Εθνική Παλαιστινιακή Αρχή, που δραστηριοποιείται στη Ραμάλα, και τη Χαμάς, που δραστηριοποιείται στη Γάζα. Στόχος δε της Τουρκίας είναι, πέραν της εξαφάνισης του κράτους του Ισραήλ, η ανάκτηση της Ιερουσαλήμ από δυνάμεις υπό τον έλεγχο της Άγκυρας.

Τέλος η Τουρκία, πλην της Γερμανίας, με την οποία έχει άριστες σχέσεις εδώ και περίπου 250 χρόνια, έχει καλλιεργήσει εντονότατα τις σχέσεις της με την Κίνα, η οποία διακαώς επιθυμεί τη σύσφιξη των σχέσεων με την Άγκυρα, προκειμένου να εξασφαλίσει τον Νότιο Δρόμο του Μεταξιού, ο οποίος γι' αυτήν είναι ύψιστος στρατηγικός στόχος.

Έχοντας όλα αυτά υπ' όψη, ας συγκρίνουμε τις θέσεις, αλλά κυρίως την ιστορία των δύο υποψηφίων στις ΗΠΑ και ας προσπαθήσουμε να καταλήξουμε σε ένα συμπέρασμα για το ποιος εκ των δύο «συμφέρει» περισσότερο την Ελλάδα.

Τζο Μπάιντεν: Μέλος του Δημοκρατικού Κόμματος, 47 χρόνια στην πολιτική ζωή, οι θέσεις του είναι ήδη αρκετά γνωστές στις ΗΠΑ, αλλά άγνωστες στην Ελλάδα. Δεν είναι ιδιαίτερα φιλικός προς το Ισραήλ, μάλιστα είχε δημόσια διαπληκτιστεί με τον Μεναχέμ Μπέγκιν, έχοντας τη θέση ότι οι ΗΠΑ δεν θα έπρεπε να στηρίζουν καθόλου το Ισραήλ. Είναι ιδιαίτερα φειδωλός στις δημόσιες τοποθετήσεις του και αφήνει να «διαρρέουν» οι απόψεις του μέσω των συμβούλων του (..), ώστε να μη χρειάζεται ποτέ να τις διαψεύδει. Σύμβουλός του πολύ ψηλά στην ιεραρχία της προεκλογικής του ομάδας είναι ο Ελβίρ Κλεμπίκ, Βόσνιος μουσουλμάνος, τέως στρατηγικός σύμβουλος του προέδρου Ερντογάν.

Ντόναλντ Τράμπ: Νέος στην πολιτική, πολύ ευθύς, φημίζεται ότι πάντα λέει αυτό που σκέφτεται, επικοινωνιακός, έχει αρκετούς Ελληνοαμερικανούς στο επιτελείο του (πρόσφατα διόρισε υφυπουργό Άμυνας τον ελληνικής καταγωγής Μιχάλη Κράτσιο).

Μπάιντεν: Έχει εισοδήματα περίπου 16.000.000 δολάρια ετησίως, τα 500.000 από το αμερικανικό δημόσιο ως «μισθό» (φορολογητέα) και τα υπόλοιπα τα μαζεύει από προς τέσσερις ΜΚΟ που ελέγχει η οικογένειά του και αναφέρονται ως «δωρεές». Πέρα από αυτό, ο γιος του Χάντερ εισπράττει κολοσσιαία ποσά από κινεζικές, ουκρανικές, γερμανικές και τουρκικές εταιρίες, γεγονός που έχει βάλει φωτιά στην αμερικανική πολιτική σκηνή. Ο Μπάιντεν δεν εργάστηκε ποτέ του και μπήκε πολύ νωρίς στην πολιτική.

Τράμπ: Διέθετε κολοσσιαία κινητή και ακίνητη περιουσία ήδη προτού μπει στην πολιτική. Υποχρεώθηκε να απόσχει από κάθε επιχειρηματική του δραστηριότητα λόγω ασυμβίβαστου – μάλιστα δεν εισπράττει τον μισθό του ως πρόεδρος των ΗΠΑ (περίπου 1.000.000 δολάρια ετησίως).

Μπάιντεν: Το κόμμα του άρχισε και ολοκλήρωσε τον φονικό πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία, κατ' απαίτηση της Γερμανίας, δημιούργησε την Αραβική Άνοιξη και προώθησε την άνοδο του ISIS (Κλίντον), όπως και πολλές άλλες περιφερειακές συρράξεις. Ταυτίζεται απόλυτα με τη Γερμανία σε όλα τα θέματα ευρωπαϊκής πολιτικής, δεν θεωρεί την Κίνα εχθρό των ΗΠΑ, απλά έναν εμπορικό αντίζηλο (άλλωστε, τι άλλο να πει όταν έχει εισπράξει μέσω του γιου του τουλάχιστον 50.000.000 δολάρια... από κινεζικές κρατικές εταιρίες, άνευ νόμιμης αιτίας).

Τράμπ: Ευρίσκεται σε ανοιχτή ρήξη με τη Γερμανία, απέσυρε ήδη στρατεύματα από εκεί, θεωρεί ότι η Γαλλία είναι πολύ πιο αξιόπιστη σύμμαχος εντός και εκτός NATO, επιθυμεί την αποχώρηση των στρατευμάτων των ΗΠΑ από ενεργά θέατρα πολέμου που είχαν ξεκινήσει οι Δημοκρατικοί και θεωρεί την Κίνα στρατηγικό αντίπαλο πρώτης τάξεως. Ο Τράμπ συνομιλεί με τον Ερντογάν (όπως με πολλούς άλλους ηγέτες, ακόμα και τον Κιμ Γιονγκ Ουν), όμως απέκλεισε την Τουρκία από τα F-35, σταμάτησε τη χορήγηση ανταλλακτικών για τα τουρκικά F-16, έχει σταματήσει σχεδόν όλες τις παραδόσεις όπλων στην Τουρκία, την ίδια ώρα που οι Γερμανοί έχουν αυξήσει αντίστοιχα τις εξαγωγές τους προς Τουρκία.

Μπάιντεν: Στηρίζει τους Παλαιστίνιους σε βάρος του Ισραήλ, ουσιαστικά υιοθετεί την επιθετική πολιτική της Τουρκίας ενάντια στο Ισραήλ. Έπλεξε το εγκώμιο του Στόλτενμπεργκ, που είναι γνωστότατο ότι αποτελεί τον δούρειο ίππο της γερμανικής πολιτικής εντός NATO, υποστηρίζει την αρχή της αποφυγής εντάσεων στο Αιγαίο, αλλά με «διαλλακτικότητα» της Ελλάδας έναντι της Τουρκίας και του «διαλόγου», είναι υπέρμαχος της πολιτικής των ίσων αποστάσεων και του «γκριζαρίσματος».

Τράμπ: Στηρίζει απόλυτα το Ισραήλ, κατάφερε μάλιστα σχεδόν όλες οι πέριξ χώρες να εγκαταλείψουν τους Παλαιστίνιους, τους οποίους βλέπουν ως δούρειο ίππο της Άγκυρας και ιδιαίτερα επικίνδυνους. Εγκατέλειψε την πολιτική ίσων αποστάσεων των προκατόχων του, αγνόησε επιδεικτικά την Τουρκία, πρόσφερε σε Ελλάδα, Κύπρο και Ισραήλ εγγύηση των συνόρων τους εκ μέρους των ΗΠΑ, προχώρησε το έργο του αγωγού East Med, προχωράει στην ίδρυση αντιτουρκικού και αντι-ισλαμιστικού μετώπου στην ανατολική Μεσόγειο και ξεκίνησε τη μετεγκατάσταση των βάσεων των ΗΠΑ από την Τουρκία στην Ελλάδα. Τέλος, προέτρεψε την Ελλάδα να διεκδικήσει τις γερμανικές οφειλές και ενεργά κατευθύνει επενδύσεις προς την πατρίδα μας.

Στην πολιτική και στον πόλεμο ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου. Ο Μπάιντεν ταυτίζεται με Γερμανία και Κίνα, οι οποίες στηρίζουν ενεργά την Τουρκία, προφανώς δεν μπορεί να είναι φίλος της Ελλάδας, ιδίως όταν πληρώνεται αδρότατα από χώρες από τις οποίες η Ελλάδα μόνον δεινά έχει δει, τα δε δεινά θα αυξηθούν (Μην ξεχνάμε ότι το Δημοκρατικό Κόμμα λαμβάνει τεράστιες χορηγίες από τουρκικών συμφερόντων επιχειρήσεις στις ΗΠΑ).

Ο Τράμπ έχει ενεργά ζητήσει από την Ελλάδα να συνασπιστεί με Κύπρο και Ισραήλ και εφόσον συμβεί αυτό, μας δίνει τα πάντα. Ο Μπάιντεν μάς «δίνει» τσάι και συμπάθεια, όπως οι Γερμανοί, όμως απαιτεί παραχωρήσεις, Kazan Kazan με Άγκυρα και περαιτέρω υποχωρήσεις.

Φυσικά, δεν ψηφίζουν οι Έλληνες πολιτικοί στις ΗΠΑ, αλλά όταν «παρακαλάνε» (κάποιοι) να εκλεγεί ο Μπάιντεν.... ας προσέχουν τι εύχονται, διότι αλίμονο για τη δύσμοιρη Ελλάδα, αν ευοδωθεί η επιθυμία τους αυτή.

Διότι σε τελική ανάλυση τα έργα, και όχι τα λόγια μετράνε...

** Πρόεδρος του Ελληνικού Παραρτήματος του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος των ΗΠΑ και διευθυντής του East Med Strategic Studies Institute.*

ΥΓ.: Δεν είναι τυχαίο ότι ο πρόεδρος των ΗΠΑ και το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα ίδρυσαν το ελληνικό παράρτημα και το Στρατηγικό Κέντρο Μελετών αυτή τη χρονική στιγμή...